

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Appendix. Tria continet fundamenta vitæ spiritualis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

rissime, dum petis à me doctrinam aliquam, quæ tibi per iter vitæ spiritualis ad pacem filiorum Dei tendenti possit esse adminiculo, tu postulas panem ab eo qui valdè inopsest, & tecum pane indiget: sed dives ille, à quo omnes alimenta accipiunt, me & te pascat, donans atque inspirans ea, quæ scribere debeam in meam & tuam utilitatem. Igitur si perfectiorem animi tranquillitatem obtinere, & CHRISTO Domino singulariter acceptus esse cupis, cura ut sedulò observes (quantum in te est) pauca Documenta quæ sequuntur.

DOCUMENTVM I.

1. Pura beneplaciti divini intentio.
2. Mundicordia, custodia innocentie.
3. Libertas spiritus.

In omnibus quæ agis, tractas, laut loqueris, honorem Dei per sanctam intentionem purè quære: & custodiendæ cordis munditiei, libertatiq; invigila.

APPENDIX.

Tria continet fundamenta vitæ spiritualis.

1. Pura intentio beneplaciti divini, vel minima opera nobilitat: etiam ea, quæ alias facimus ad honestam communitatem aut licitam voluptatem corporis nostri.
2. Puritas & mundities interna, quomodo acquiri debeat & conservari.
3. Libertas mentis sancta & inculpata in quibus consistat.

1. Pura intentio.

Hoc unum præceptum summatim comprehendit, quidquid ad vitam spiritualiter agendam præscribi potest: quo admo-

nemur in omnibus operibus, verbis, cogitationibus, atque desiderijs nostris Deum sinceriter quære, & ad ejus honorem cuncta referre, corque mundum ac liberum habere. Dicitur non potest, quàm Deo gratas & nobis fructuosas reddat ipsas actiones nostras sancta intentio. Etiam si quis solummodò pedem aut manum, vel linguam purè propeet Deum moverit, caputve inclinaverit, seu minimam cogitationem, minimumque desiderium secundum charitatem habuerit, amplissimam postea mercedem accipiet.

Quin & quando pro Dei honore desideramus sanitatem corporis, cessationem tribulationis, necessaria vitæ præsentis, & similia, divinæ interim voluntati atque dispositioni totam petitionem nostram committentes; ipse Dominus salutis nostræ cupidissimus, grata habet etiam talia desideria nostra, & illa coronat qualem desiderassemus.

Puritati internæ custodiendæ invigilat, qui superbiam, vanam gloriam

1. Custodiam cogitationum,
 gloriae, iracundiaeque virijs diligenter resistit: qui inobedientiae scelus in se penitus conculcat & proterit: qui ab omni odij & invidiae labe immunem se servat: qui sordidas & iniquas cogitationes januam cordis sui pulsantes mox repellit: qui carnalibus desiderijs, & quibuslibet pravis cupiditatibus inordinatisque affectibus consentire, ac delectamentis corporalibus inhærere recusat: qui sensus suos, visum, auditum, olfactum, gustum, & tactum, sanctae continentiae freno studiosè regit: qui in verbis circumspèctus est, & illicita atque inepta quaeque proferre renuit.

2. In gemis presentia Dei,
 Qui Deum se jugiter intuentem, † sibi que praesentem & intimum religiosè attendens, quovis loco ac tempore cor suum sedulo coram eo custodit, & vercundiam atque honestatem in omnibus, etiam quando solus est, retinet.

3. Sacramentorum frequentationem,
 Qui ad sacramentalis confessionis salutare remedium, & ad sacrae Eucharistiae vivificum convivium libenter ac reverenter (licet fortè aridus, frigidus & afflitus, nulla sensibilis devotionis consolatione releveretur) propter Dei honorem accedit.

4. Sanctas occupationes cui fuga
 Qui torporem & otium perniciosum fugiens, intendendo rebus sacris, legendo, meditando, orando, scribendo, vel quaelibet necessaria aut congrua ad gloriae

Dei faciendo, tempus utiliter expendit: qui ante ea quae agenda vel dicenda sunt, cor saltem breviter ad Deum elevare, & ejus auxilium implorare consuevit.

Libertati internae servandae invigilat,

Qui modum in omnibus per discretionis virtutem tenere studet.

Qui erga nullam rem, erga nullum opus, affectum suum importunè effundit. qui desideria intus nascentia discutit, convenienterque moderatur, & inordinatum ac praecipitem animi impetum in his quae facienda vel tractanda occurrunt, refrenat: qui terrenis atque caducis rebus cor affixum non habet.

Qui indigentibus necessaria non invitus sed hilaris tribuit, & pueriliter non timet, ne quod alteri dat, sibi desit.

Qui saecularibus curis & sollicitudinibus mentem suam nimium involvi deprimique non sinit.

Qui nulli privato exercitio ita se altringit, quin paratus sit ab illo se mox sejungere, & ipsum ad honorem Dei intermittere aut omittere, quodcumque obedientia, vel charitas, seu alia rationalis causa id omnino exposcit: qui non vult suus esse, sed electionem, deliberationem, ordinationemque propriam in quovis negotio promptè propter Deum relinquit.

Qui securè se divinae dispositioni in omnibus credens, voluntatem

Enchiridij Patulorū. Lib. 1.

3. Libertas spiritus, ad quam facit.
 1. Discretio.
 2. Affectuum ordinatio.

3. Beneficentia.

4. Curam abjunctio.

5. Expropriatio in exercitiis.

6. Refrenatio in Deum.

† Hoc est monitum Dei ad Abraham, Genesis 17. *Ambula coram me, & esto perfectum.*

Enchiri-
dij Par-
vulorū-
Lib. 1.

tatem Domini semper præeligit,
atque etiam aliorum voluntatem
suæ voluntati sapienter præpo-
nit.

7. *Aliena
non inquis
vere.*

Qui cognoscere ea quæ ad se
nihil attinent, vel quæ ad utilita-
tem animæ nihil faciunt, non
concupiscit.

8. *Nec my-
stéria
scrutari.*

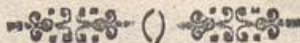
Qui majestatem summæ Divi-
nitatis atq; Trinitatis ultrà quàm
par est investigare, & incompre-
hensibilia Dei judicia te merè dis-
cutere nõ præsumit, sed pia men-
te venerando ea quæ non intelli-
git, ipsum justum Dominum ni-
hil injustè facere vel permittere
indubitanter credit.

9. *Impe-
dimenta
spiritu re-
sistere.*

Qui denique ab animo rejicit
quidquid inquietudinem intus
parit, quidquid mentem malè li-
gat aut implicat, atque à Deo im-
pedit. Maximè verò orationis
ac divini Officij tempore sepo-
nenda removendaque sunt illa
quæ cor distrahunt, quamlibet
etiam sancta, utilia, vel necessaria
videantur.

10. *Tenta-
tioni o-
rienti oc-
currere.*

Neque enim solùm mala aut
frivola, sed & ea quæ in se hone-
sta vel pia sunt, nos periculosa
tentatione plerumque occupant
& constringunt, si ipsi tentationi
statim in initio resistere, atque il-
la quæ se cordi intempestivè
ingerunt, repellere
negligimus.

DOCUMENTVM II.

*Indifferentia animi ad omnia Dei
dona, prospera vel adversa.*

PLENA fiduciâ te totum &
omnia tua Deo committe,
ita ut ejus voluntas æternaque di-
spositio sit tibi semper pro sum-
mo solatio: & sive in tenebris, sive
in lumine, sive in tribulatione
sive in prosperitatis successu, sive
in cordis angustia, sive in cordis
latitudine, sive in donis pauperè,
sive in eisdem divitem te ille esse
voluerit, rectè de bonitate ejus
sentias: & gravia ac molesta quæ-
que de manu paternæ pietatis at-
que providentiæ illius humiliter,
patienter, vel etiam hilariter sus-
cipias: certò credens eum omnia
pro tua salute ordinare aut per-
mittere, unicequè optans ut ipsa
voluntas ejus omni tempore inte-
perficiatur.

APPENDIX.

*In quibus, quomodo, quanto cum fru-
ctu, exercenda sit propria ele-
ctionis indifferentia.*

I. Non potest turbari, qui cumq; amat Dei vo-
luntatem, & credit nihil fieri aut permitti nisi ab
eo.

II. Possumus tamen & debemus petere, quatenus
rationabiliter judicamus expedire; ita dumtaxat
patienter feramus, si non concedantur.

III. Petitis adversa, quàm prospera, eligamus;
& cum evenerint, ea peccatu nostru imputemus, in-
quam pijs Patris salubria flagella.

IV. Hinc constat, non esse nimis cupide appeten-
das consolationes, sed tantum prout Deo placuerit.
F. C. G.